

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 2. april 2004

Letnik XII

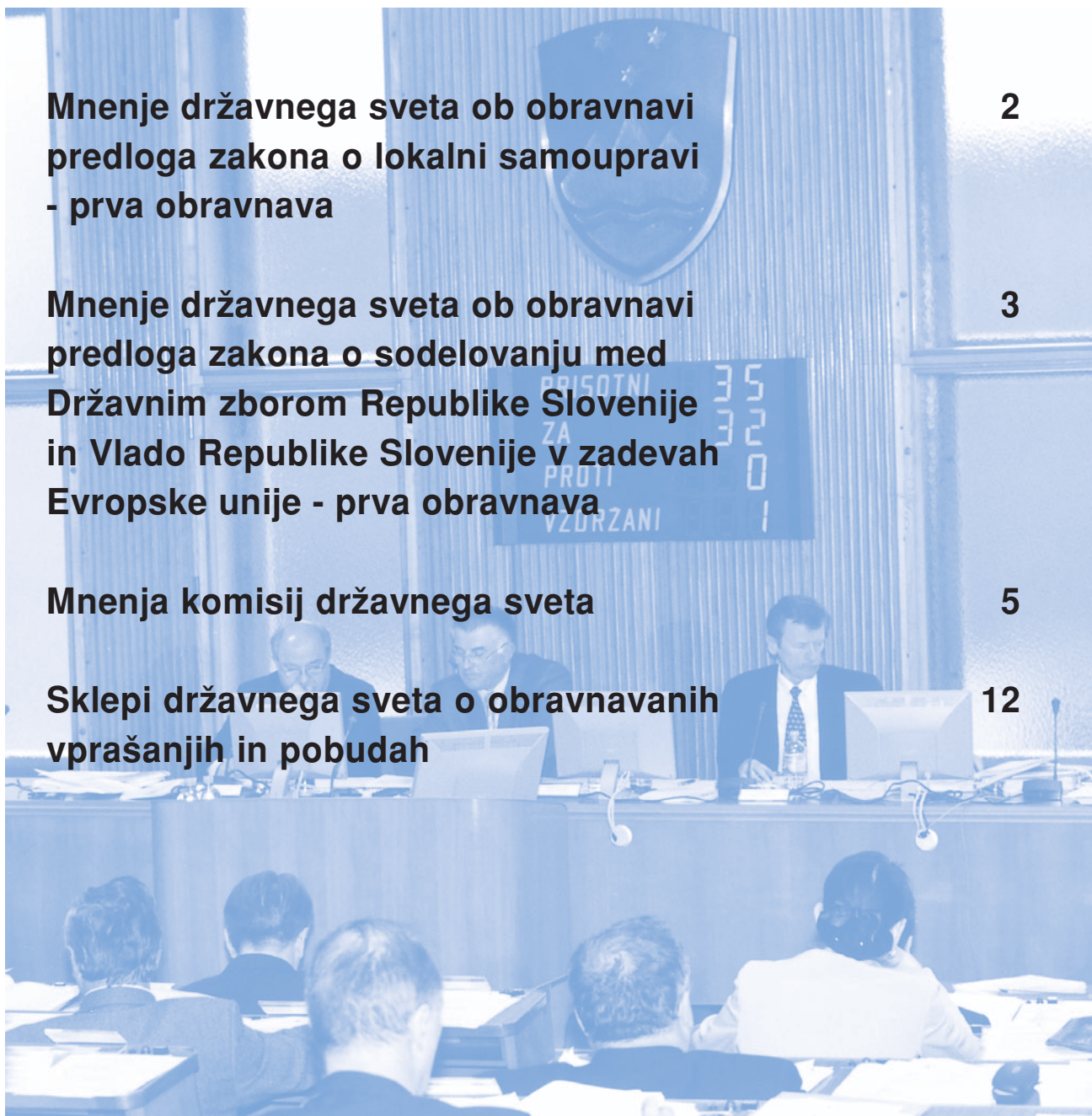
Št. 5

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o lokalni samoupravi - prva obravnava 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o sodelovanju med Državnim zborom Republike Slovenije in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije - prva obravnava 3

Mnenja komisij državnega sveta 5

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah 12

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o lokalni samoupravi - prva obravnava EPA 1070-III

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) obravnaval zakon o lokalni samoupravi (ZLS-N) - prva obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije in sprejel naslednje

MNENJE **k predlogu zakona o lokalni samoupravi (ZLS-N)** **- prva obravnava**

Državni svet Republike Slovenije podpira predlog zakona o lokalni samoupravi kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo in poudarja, da je sedanjí predpis o sistemu lokalne samouprave zaradi sprejetih številnih sprememb in dopolnitev nepregleden in tudi ne sledi načelom Evropske listine lokalne samouprave.

Državni svet ocenjuje, da so predlagane rešitve pretežno usklajene in strokovno pretehtane, nekatere določbe pa bo treba v nadaljnji obravnavi ponovno preučiti in poiskati ustrežnejše rešitve.

Državni svet opozarja, da bi morali biti v zakonodajni postopek istočasno predloženi vsi predlogi, ki se nanašajo na reformo lokalne samouprave, torej tudi predlog zakona o financiranju občin in predlog zakona o pokrajinah ter predlog zakona o financiranju pokrajin, saj bi le tako dobili celovit pregled nad sistemom lokalne samouprave. S predložitvijo celotnega paketa zakonodaje s področja lokalne samouprave bi poiskali ustrežnejše in primernejše rešitve glede financiranja občin in pokrajin, določili razmerja med občino in pokrajino ter državnim nivojem in tudi dobili jasnejšo sliko o izvornih nalogah občin in pokrajin ter o prenešenih nalogah z državnega nivoja na lokalni oziroma pokrajinski nivo. To so ključna vprašanja, ki bi jih bilo treba razrešiti še pred obravnavo zakona o lokalni samoupravi, saj obstaja bojazen, da se bo po predložitvi ostalih zakonov le-ta ponovno spreminjal. Državni svet poudarja, da veljavni zakon o lokalni samoupravi ne predstavlja ključne ovire za razvoj lokalne samouprave in delovanje občin, ampak je to zakon o financiranju občin, ki občinam ne zagotavlja finančne avtonomije. Ker naloge, ki se na občine prenašajo s področno zakonodajo, niso finančno ovrednotene, se občinam zmanjšuje finančni potencial za investicije in opravljanje razvojnih nalog. Na drugi strani državni svet ugotavlja, da je smiselno, da se sedaj sistemsko uredi vprašanje umestitve lokalne samouprave v sistem javne uprave, ker je očitno, da bodo ostali zakonski predlogi, ki se nanašajo na reformo lokalne samouprave, predloženi kasneje.

Državni svet poudarja, da bi moralo imeti Ministrstvo za notranje zadeve, ki je pristojno za lokalno samoupravo, pomembno vlogo pri pripravi področne zakonodaje, s katero se neposredno posega v položaj in pravice lokalnih skupnosti oziroma prenaša na občine nove naloge in s tem finančne obremenitve, predvsem bi moralo biti pristojno za sistem financiranja lokalnih skupnosti. Premajhna je tudi vloga oziroma vpliv občin pri sprejemanju zakonodaje, ki ima neposredne ali posredne finančne posledice za občine.

Po mnenju državnega sveta predlog zakona ne določa načina ureditve pokrajinske samouprave, ampak opredeljuje, da bo poseben zakon o pokrajinah uredil lokalno samoupravo v pokrajini.

Državni svet opozarja na opredeljeno aktivno volilno pravico tujcev, saj lahko v danem trenutku tujec kot najstarejši član občinskega sveta nadomešča odsotnega župana in podžupana in s tem opravlja funkcijo predstavnika in zastopnika občine.

Državni svet tudi opozarja na določbo, da mora biti grb samoupravne lokalne skupnosti heraldično pravilen in opisan po pravilih heraldike. Grbi večine občin ne ustrezajo tem zahtevam, zato bodo imele občine zaradi spreminjanja grbov dodatne finančne obremenitve, sicer pa državni svet tudi ne vidi nobene zakonske osnove za zavezovanje občin k spoštovanju heraldičnih pravil, saj v tem primeru ne gre za pravila, ki bi imela zavezujočo pravno naravo.

Državni svet ugotavlja, da veljavni zakon o lokalni samoupravi določa naloge, ki jih občina opravlja za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev, medtem ko predlog zakona ne določa izvornih nalog. Zato se postavlja vprašanje, kje in kdaj bodo določene izvorne naloge občin, če ne bo posebnega zakona o občinah.

Državni svet nadalje ugotavlja, da je rešitev, da župan s svojim glasom sodeluje pri odločanju občinskega sveta ustrezna z vidika soodgovornosti za sprejete odločitve, vendar se ta rešitev zdi po drugi strani vprašljiva, saj župan kot predlagatelj proračuna občine, zaključnega računa proračuna in predpisov ter drugih aktov iz pristojnosti občinskega sveta odloča o svojih predlogih.

Državni svet si postavlja vprašanje, ali v zakonu določiti, da se proračun občine in akt o prodaji občinskega premoženja sprejema z absolutno večino ali prepustiti občinam, da se same odločijo, ali bodo v statutu opredelile absolutno večino za sprejemanje predpisov in s tem prevzele odgovornost za morebitne težave pri sprejemanju odločitev. Gre za tehtanje na eni strani interesa po racionalnem in učinkovitem odločanju in na drugi strani interesa po čim večji stopnji konsenza oziroma bolj usklajenih odločitvah pri tako pomembnem aktu, kot je proračun.

Državni svet nadalje opozarja na določbe, ki se nanašajo na plačilo za nepoklicno opravljanje občinske funkcije, saj letni znesek sejin vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presegati 10 % letne osnove plače župana, kar je 5% manj kot določa veljavni zakon. Komisija opozarja na dosedanje prakso, ki kaže, da je predlagana rešitev neustrezna in bi bili mesečni zneski za sejinne penziki, saj velikokrat občinski svetniki ne sodelujejo samo na sejah občinskih svetov, ampak opravljajo še druge naloge. Če ljudem ne zagotoviš nadomestila za izgubljeni čas oziroma ne povrneš realnih stroškov, ki nastajajo z opravljanjem občinske funkcije, jih ne moreš vključiti in motivirati za delo v občinskem svetu. Poleg tega bi bilo treba zaradi te spremembe v občinah spreminjati pravilnike, ki so jih občine sprejele glede na veljavni zakon. Komisija predlaga, da se

ohrani sedanja ureditev, ko letni znesek sejinj ne sme presežati 15% letne osnovne plače župana.

Državni svet predlaga, da se dodatno opredeli nezdržljivost občinskih funkcij z opravljanjem poslovnih funkcij v javnih podjetjih in javnih zavodih. Direktorji v teh podjetjih kot nosilci javne funkcije opravljajo tudi prenešene izvršilne funkcije, kar je nezdržljivo z občinsko funkcijo. Med drugim se javna podjetja in javni zavodi financirajo iz občinskega proračuna, zato je nedopustno, da direktor javnega podjetja ali zavoda kot član občinskega sveta odloča o teh sredstvih in s tem povzroča pritisk na občinske proračune in postavlja zavod ali podjetje, katerega direktor je, v privilegiran položaj v primerjavi z drugimi zavodi ali podjetji. Slednje potrjuje in dokazuje tudi dosedanja praksa v lokalnih skupnostih, ki jo jasno razkrivajo tudi poročila računskega sodišča.

Državni svet opozarja, da ima lahko predlagana rešitev, da krajevna skupnost ne bo mogla več pridobiti statusa pravne osebe javnega prava, negativne učinke na delovanje krajevnih skupnosti. Državni svet se zaveda, da so ožji deli občine le oblika notranjega organiziranja občine in da je temeljna samoupravna lokalna skupnost občina, vendar lahko izguba tega statusa povzroči manjši interes občanov za sodelovanje pri upravljanju lokalnih javnih zadev in v skrajnih primerih tudi ukinjanje krajevnih skupnosti. V krajevnih skupnostih se operativne naloge bistveno hitreje in učinkoviteje ter ceneje opravljajo kot na nivoju občine, zato so krajevne skupnosti v večjih občinah pripomogle k večji motiviranosti občanov, da sodelujejo pri upravljanju lokalnih javnih zadev. Pravna subjektiviteta krajevnih skupnosti je pomembna zaradi partnerskega odnosa med njimi in občino, saj se morajo vsi ključni akterji dogovarjati o skupnih projektih. Krajevnim skupnostim mora biti za opravljanje nalog zagotovljen vir financiranja neodvisno od odločitev občinskega sveta, česar ni mogoče vzpostaviti s pooblastili župana, ampak s sistemsko rešitvijo v predpisih. Državni svet zato predlaga, da se krajevnim skupnostim ohrani status pravne osebe javnega prava, vendar z omejitvijo poslovne sposobnosti ali pa v zakon vključi taka rešitev, da ima krajevna skupnost lahko status pravne osebe javnega prava oziroma jim ta status občine lahko podelijo.

V zvezi z ustanavljanjem skupnih organov občinske uprave državni svet pozitivno ocenjuje predlagano rešitev, da pristojno ministrstvo za vsako občino posebej ugotavlja, ali je sposobna zagotavljati opravljanje nalog občinske uprave. Tak postopek je demokratičen in smiseln tudi z vidika avtonomnosti lokalne samouprave.

V Sloveniji imamo dve reprezentativni združenji občin, ki zastopata interese lokalnih skupnosti. Interesi pa tudi težave in razvojne prioritete v večjih in mestnih občinah so velikokrat drugačni, včasih celo nasprotni, kot interesi v majhnih in podeželskih občinah. Zaradi zastopanja in uveljavljanja različnih interesov je smiselno, da je več reprezentativnih združenj občin, čeprav obstaja glede na vlogo reprezentativnega organa pomislek, da pred državnimi organi nastopa več reprezentativnih združenj občin. Državni svet si tudi zastavlja

vprašanje o smiselnosti večjega števila reprezentativnih združenj občin, preko katerih občine sodelujejo v organih Sveta Evrope in Evropske unije. Občine mednarodno sodelujejo le preko enega reprezentativnega združenja. Državni svet ocenjuje, da bi morali obe sedanji združenji občin, ki zastopata interese svojih članic, sodelovati in enotno nastopati v odnosu do drugih držav.

Državni svet ugotavlja, da je v skladu z veljavno ureditvijo veliko občin, ki ne izpolnjujejo vseh zakonsko določenih pogojev za občino, predvsem nimajo 5000 prebivalcev. Z novo ureditvijo pa bo postopek ustanavljanja občin otežen, saj bo Vlada v posebnem postopku predhodno ugotavljala, ali je neko območje sposobno obstajati kot občina in zagotavljati minimalne pogoje, da lahko govorimo o avtonomiji lokalne skupnosti. S to ureditvijo bo tako Vlada imela možnost, da poda negativno mnenje in ne da predloga za razpis referendumu, ki je predpogoj za pripravo zakona o ustanovitvi občine. Postavlja se vprašanje, ali niso tista območja, kjer obstaja interes za ustanovitev občine, v neenakopravnem položaju z že ustanovljenimi občinami, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev. Državni svet tudi opozarja na ožje dele območij občin oziroma krajevne skupnosti z več kot 1000 prebivalci, ki ne bodo imele možnosti ustanoviti nove občine. Tako imamo občine z manj kot 1000 prebivalci, na drugi strani pa krajevne skupnosti z več kot 1000 prebivalci, ki so podrejene občinam, ki velikokrat nimajo posluha za njih. Smiselno bi bilo, da se za kraje s 500 do 5000 prebivalcev poišče rešitev v smislu podelitve posebnega statusa, ki bi jim omogočil lažje uresničevanje interesov.

Državni svet opozarja na nerealno postavljene pogoje za pridobitev statusa mestne občine, saj nobena občina ob postavljenem pogoju, da lahko pridobi status mestne občine, če ima mesto najmanj 20.000 prebivalcev ter najmanj 15.000 delovnih mest, ne bo uspela pridobiti tega statusa. Še posebej je kritičen in tudi nekredibilen pogoj najmanj 15.000 delovnih mest, saj ga niti nekatere sedanje mestne občine ne izpolnjujejo. Vse občine, ki so upravna središča s sedežem upravnih enot in drugih izpostav državnih organov, imajo attribute za mestno občino. Z vzpostavitvijo pokrajn kot drugega nivoja lokalne samouprave bodo nekatere mestne občine postale regionalna središča. Zato bi bilo smiselno, da pridobi več mest status mestnih občin.

V zvezi z določbami o položaju občine v postopkih državnega zbora državni svet opozarja, da ni dovolj jasno, ali koristi občin zajemajo tudi primere, ko se na občine prenašajo naloge in s tem nastajajo dodatne finančne posledice v občinskih proračunih. V kolikor ta dikcija ne zajema tudi prenešenih nalog, je treba posebej opredeliti, da mora državni zbor pridobiti mnenje občin k določbam predlogov zakonov in drugih predpisov, s katerimi se prenaša na lokalne skupnosti izvrševanje nalog, ki zahtevajo dodatna sredstva.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o sodelovanju med Državnim zborom Republike Slovenije in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije - prva obravnava EPA 1077-III

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004, na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) obravnaval predlog zakona o sodelovanju med Državnim zborom Republike Slovenije in Vlado Republike Slovenije

v zadevah Evropske unije - prva obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslancev s prvopodpisanim Antonom Anderličem, in sprejel naslednje

MNENJE

K predlogu zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVEU) - prva obravnava

Z vstopom Republike Slovenije v Evropsko unijo bo državni zbor izgubil del zakonodajne pristojnosti, izgubo pa bo posledično občutil tudi državni svet, saj Ustava RS njegovo delovanje veže na delovanje državnega zbora. Tako se bo zmanjšalo število področij, na katerih lahko državni svet predlaga sprejem zakonov, vložiti suspenzivni veto oziroma zahteva razpis zakonodajnega referendumu, še vedno pa bo lahko dal mnenje na vse zadeve iz pristojnosti državnega zbora, torej tudi na zadeve iz področja Evropske unije.

Glede na to, da bo državni zbor sodeloval z vlado v zadevah Evropske unije, je po mnenju komisije pomembno, da primerno vlogo in pomen v tem postopku pridobi tudi državni svet. Komisija meni, da mora biti k sejam delovnega telesa, pristojnega za evropske zadeve in sejam delovnega telesa pristojnega za zunanjo politiko vabljen tudi predstavnik državnega sveta. V nasprotnem bo namreč predstavnik državnega sveta vabljen na seje omenjenih delovnih teles državnega zbora le v primeru, če bo državni svet oziroma njegovo delovno telo predhodno in pravočasno obravnaval zadevo Evropske unije in poslal v državni zbor svoje mnenje. To pa bo pri obravnavi večine zadev Evropske unije zaradi časovne stiske praktično nemogoče. Poleg tega pa bi bilo primerno, da ti dve telesi obravnavata mnenja državnega sveta in njegovih delovnih teles.

Druge domove parlamenta ima večina držav članic Evropske unije. Ti domovi zagotavljajo višji nivo demokracije. Državni svet v skladu s svojimi pristojnostmi izraža interese, ki ne pridejo do izraza v državnem zboru. Državni svet kot interesno predstavništvo lahko zagotovi kvaliteten doprinos v procesu sooblikovanja evropskih politik. V državnem svetu so namreč zastopani tako lokalni kot tudi funkcionalni (gospodarski in negospodarski) interesi. Glede na ustavno vlogo državnega sveta je utemeljeno pričakovanje, da se pri urejanju sodelovanja med državnim zborom in vlado ustrezno uredi tudi vloga državnega sveta na tem področju. S tem bodo v večji meri prihajali do izraza predvsem pobude civilne družbe.

Eden izmed problemov, s katerimi se bo soočal ne samo državni svet ampak tudi državni zbor in vlada, bo časovna stiska pri obravnavi zadev Evropske unije. Če državni svet prejemal gradivo šele po tem, ko ga bo prejel državni zbor, bo s tem izgubljenega nekaj dragocenejšega časa za obravnavo posamezne zadeve. Zato je po mnenju komisije pomembno, da se v predlogu zakona določi, da vlada o vseh zadevah Evropske unije, glede katerih obvešča državni zbor, obvešča vlado tudi državni svet.

Potrebno je poudariti, da bo brez predlagane ureditve v predlogu zakona vloga državnega sveta v zadevah Evropske unije enaka, kot je njegova vloga v ustavnorevizijskem postopku, postopku sprejemanja proračuna in še nekaterih drugih primerih (npr. volitve in imenovanja). V teoriji in praksi je jasno, da državni svet v teh zadevah nima pristojnosti, kljub temu, da ustava v 97. členu ureja, da lahko daje državnemu zboru mnenje o vseh zadevah iz njegove pristojnosti. Ureditev državnega sveta je podnormirana, ne samo na ustavni, pač pa tudi na zakonski ravni. Ustava vsebuje vsega šest določb o državnem svetu, ob tem pa sploh ne ureja natančno statusa državnega sveta in njegovih volitev, kaj šele, da bi jasno določala vlogo in pristojnosti državnega sveta v novo prihajajočih zadevah Evropske unije.

Ena od pomembnih pristojnosti nacionalnih parlamentov držav članic Evropske unije, ki so izgubili del svojih pristojnosti, je, da sodelujejo v postopku odločanja na ravni Unije. Glede na to, da v pogajanjih na ravni Evropske unije neposredno sodeluje nacionalna izvršilna veja oblasti, vlada, se je parlament specializiral v nadzor nad njenim delom in sprejemanjem bolj ali manj obvezujočih stališč, ki jih vlada potem zastopa na evropski ravni. Ustava nikjer ne predvideva neposrednega

odnosa med vlado in državnim svetom. Vendar je naše mnenje in mnenje pravne teorije (tako dr. Franc Grad v članku z naslovom *Nova razmerja med parlamentom in vlado*), da če naj vpliv državnega zbora na delovanje vlade v procesih odločanja v Evropski uniji, kot ga določa ustava, (vsaj delno) nadomesti izgubo zakonodajne funkcije državnega zbora zaradi pristojnosti Evropske unije, potem bi kazalo tudi državnemu svetu zagotoviti ustrezen vpliv na delovanje vlade, s katerim ta v imenu države sodeluje pri odločanju v Uniji. Če ima torej državni svet določen vpliv na izvajanje zakonodajne funkcije navznoter, bi ga najbrž moral imeti tudi navzven, ker je uveljavljanje posebnih interesov, ki jih predstavlja državni svet, pomembno ne glede na raven odločanja.

Končno je potrebno poudariti, da razmerje državnega sveta in vlade, urejata zakon o državnem svetu in poslovnik državnega sveta. Zakon določa, da imajo državni svet in njegova delovna telesa pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo. To ureja tudi poslovnik državnega sveta, poleg tega pa je na dnevnem redu vsake seje državnega sveta posebna točka dnevnega reda namenjena pobudam, vprašanjem in zahtevam državnih svetnic in državnih svetnikov, s katerimi se ti obračajo na vlado in ministrstva za pridobitev različnih informacij. Torej ne moremo mimo dejstva, da tudi državni svet izvršuje nadzor nad delom izvršilne veje oblasti, čeprav v manjši meri kot državni zbor.

V skladu s prakso evropskega dvodomnega parlamentarizma predstavniki obeh domov zakonodajnega telesa delujejo v skupnem delovnem telesu oziroma v skupnih delovnih telesih za evropske zadeve (npr.: Belgija, Irska, Španija). Takšna ureditev bi bila po mnenju komisije primerna za Slovenijo. Tudi sicer imajo drugi domovi evropskih parlamentov pristojnost sodelovanja in nadziranja vlade pri zadevah Evropske unije (npr.: avstrijski in nemški Zvezni svet, češki, italijanski in francoski Senat) v vseh tistih državah, ki imajo dvodomno predstavniško telo. Vsi drugi domovi držav članic Evropske unije, torej tudi tisti v sistemu nepopolne dvodomnosti, imajo pristojnost sodelovati v zadevah Evropske unije. Ne glede na to, da imajo drugi domovi v sistemu nepopolne dvodomnosti večinoma manjše, šibkejšje pristojnosti v razmerju do prvega doma, pa imajo v zadevah Evropske unije v največ primerih enake pristojnosti kot prvi domovi. To pomeni, da se ta pristojnost šteje za zelo pomembno, saj večinoma drugi domovi ne morejo enakopravno s prvim domom odločati v zakonodajnem postopku ter enako kot prvi dom nadzirati izvršilne oblasti in odločati o njeni politični odgovornosti.

Skoraj dve tretjini držav članic Evropske unije ima dvodomno zakonodajno telo, v prikazu ureditve v drugih pravnih sistemih predloga tega zakona pa so predstavljene ureditve Danske, Finske in Švedske, ki so države z enodnim parlamentom. Poleg tega komisija opozarja, da je težko razumljivo, da se Slovenija s predlagano ureditvijo odreka prednostim, ki jih predvidevajo akti Evropske unije za članice z dvodomnim parlamentarnim sistemom.

Glede na navedeno komisija predlaga k predlogu zakona naslednje konkretne pripombe:

V drugem odstavku **6. člena** se pred piko doda besedilo "in mnenj državnega sveta oziroma njegovih delovnih teles".

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"K sejam obeh delovnih teles iz prvega odstavka tega člena je vabljen tudi predstavnik državnega sveta."

V **8. členu** se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"O vseh EU zadevah vlada sočasno obvešča državni zbor in državni svet."

Državni svet tudi predlaga, da v delovnih telesih, ki jih imenuje vlada in obravnavajo EU zadeve, sodeluje tudi predstavnik državnega sveta.

Za poročevalca na seji državnega zbora in njegovih delovnih teles je državni svet določil državnega svetnika Jožefa Jeraja.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije - skrajšani postopek EPA 1096-III**

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

V obrazložitvi je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da predlog sprememb in dopolnitev zakona zajema odpravo pomanjkljivosti, povezane z zastopanostjo predstavnikov območnih enot v svetu zbornice, na katere je opozorilo Ustavno sodišče v odločbi o razveljavitvi prvega odstavka 13., prvega odstavka 29. in prvega odstavka 35. člena zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije. S predlaganimi spremembami naj bi bila odpravljena tudi neskladja, ugotovljena v odločbi, s katero je Ustavno sodišče ugotovilo, da je zakon v neskladju z Ustavo, ker ne določa meril za določitev višine zborničnega prispevka; v nekaterih delih se predlog zakona nanaša tudi na spremembe in dopolnitev nekaterih drugih členov, ki pa z navedenima odločbama Ustavnega sodišča niso v neposredni zvezi.

Predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije pa je člane komisije informiral, da je zbornica v pripravi novele zakona ves čas sodelovala z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, zato predlog sprememb in dopolnitev zakona podpirajo.

V razpravi so člani komisije menili, da se s predlagano spremembo zagotavlja enaka zastopanost članov območnih enot zbornice v svetu zbornice in zagotavlja enaka in splošna volilna pravica. S

predlaganimi spremembami svet zbornice sestavljajo po en član na vsakih začetih 3.000 članov prve volilne skupine iz vsake območne enote, iz druge volilne skupine pa sta člana sveta zbornice po dva člana iz vsake območne enote.

Člani komisije podpirajo tudi stališče drugačne ureditve stopnje zborničnega prispevka, čemur ustrezno se spremenijo tudi naloge sveta zbornice, saj svet zbornice po predlagani spremembi zakona ne določa več stopnje zborničnega prispevka, sprejme pa letni program dela in finančni načrt za izvedbo nalog Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

Komisija soglaša tudi s ureditvijo prehodnega obdobja za odmero, pobiranje in izterjavo zborničnega prispevka, saj omogoča, da se Davčna uprava Republike Slovenije organizacijsko, kadrovsko in tehnično pripravi na prevzem postopkov odmere, pobiranja in izterjave zborničnega prispevka; do takrat pa te naloge opravlja Kmetijsko gozdarska zbornica sama.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela sklep:

Komisija predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije po skrajšanem postopku **podpira**.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu zakona o varstvu kupcev stanovanj in enostanovanjskih stavb - druga obravnava EPA 1040-III**

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 17. seji, dne 7. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o varstvu kupcev stanovanj in enostanovanjskih stavb - druga obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

V razpravi je komisija opozorila, da predlog zakona na eni strani zagotavlja varnost pravnega prometa in kupcev stanovanj in enostanovanjskih stavb, na drugi strani pa lahko posredno upočasnijo dinamiko investiranja v gradnjo in s tem samo izgradnjo stanovanj.

Komisija je soglasno **podprla** predlog zakona, predlagatelju pa predlaga uskladitev določb z mnenjem Zakonodajno – pravne službe državnega zbora.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu resolucije o nacionalnem programu za kulturo 2004-2007 EPA 1033-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 14. seji, dne 7. 1. 2004, obravnavala predlog Resolucije o nacionalnem programu za kulturo 2004-2007, ki jo je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je v uvodu menila, da je opredelitev programov dejavnosti napisano zelo optimistično, vendar v prilogah nimajo predvidene realizacije v deležu sredstev državnega proračuna, namenjenih Ministrstvu za kulturo. Zato je komisija predlagatelju programa zastavila vprašanje, kako bo reševal navedene investicije v programu, ne da bi ob razpoložljivih proračunskih sredstvih v tem obdobju krčil obstoječe umetniške programe.

Poleg tega je povsem nejasno, kako bo potekalo financiranje 36, v prilogi navedenih javnih zavodov, ki jih bo država januarja 2005 prenesla na občine, ali namerava to storiti z dodatnimi namenskimi sredstvi iz posebnih virov za sedežne občine zavodov ali iz sredstev državnega proračuna, s katerimi razpolaga Ministrstvo za kulturo. Zato je komisija menila, da mora predlagatelj v poglavju Splošne prioritete kulturne politike v obdobju 2004-2007 v točki 3. v ukrepih ne le predvideti izoblikovanje ustreznega sistema financiranja občin do konca leta 2004, temveč že v tem programu jasno zapisati predvideno financiranje kulture v letu 2005 na državni in lokalni ravni. Komisija je v razpravi ugotovila, da bi nadaljnje zmanjševanje sredstev za kulturo v državnem proračunu imelo majhen vpliv na gospodarsko rast in zmanjševanje javne porabe.

Predstavniki Društva filmskih ustvarjalcev pa je izrazil pomisleke, da bo predvideno preoblikovanje statusa Filmskega studia Viba film, katerega ustanovitelj in lastnik bo Republika Slovenija brez dodatnih sredstev za to dejavnost, pripomoglo k njenemu razvoju.

Komisija je k besedilu predloga Resolucije podprla državnega svetnika Antona Peršaka za naslednje **konkretne pripombe**:

1.V poglavju I. **Predgovor: Slovenska kultura, njeno mesto in vizije** se v petem odstavku besedilo zadnjega stavka spremeni tako, da se glasi:

2

»Slovenska kultura je bila poleg tega ves čas in je tudi danes **med vsemi dejavnostmi, ki vplivajo na razvoj slovenskega jezika, najpomembnejša in ključna dejavnost, ki odločilno in v največji meri** ohranja, oblikuje in razvija naš jezik, najpomembnejši razločevalni znak Slovencev kot naroda, različnega od sosednjih in drugih narodov.«

Obrazložitev:

Kultura nikakor ni edina dejavnost, ki vpliva na razvoj jezika in prispeva k ohranjanju jezika, je pa zagotovo najpomembnejša med temi dejavnostmi in to je potrebno poudariti. Poleg tega s spremembo besedila želimo poudariti, da gre za dejavnost oziroma za kulturo kot aktivni odnos do sveta in sebe in ne za prostor kot nekakšno pasivno razsežnost (posodo), znotraj katere pač se kaj dogaja ali tudi ne. Ne nazadnje pa je pomembno, da tudi na tem mestu povemo, da kultura ni edina dejavnost, ki je dolžna skrbeti za jezik in njegov

razvoj ter ohranitev, in da so za to ravno tako odgovorni tudi politika, gospodarstvo, šolstvo idr.

2.V poglavju II. **Uvod** se besedilo četrtega odstavka spremeni tako, da se glasi:

Procesi globalizacije in izzivi evropskih integracijskih procesov od slovenske kulturne politike zahtevajo preiščeno in v prihodnost zavrto strategijo razvojnega načrtovanja, ki **mora zagotoviti** ravnotežje med ohranjanjem in razvojem slovenske kulture predvsem preko skrbi za slovenski jezik in jezikovno kulturo, odprtosti za kulturno raznolikost, ki je **v jedru** ideje o evropskem združevanju, pojmovanja kulture kot nepogrešljivega dejavnika razvoja in spodbujanja ustvarjalnosti posameznika v času globalizacije in komercializacije, ki vplivata tudi na področje kulture.«

Obrazložitev:

Besedilo je potrebno dopolniti tako, da bo bolj neposredno opozorjeno, da lahko postane ena ključnih nevarnosti za razvoj in obstoj slovenske in ne le slovenske, temveč številnih kultur manj številnih nacionalnih skupnosti, zlasti globalizacija, kolikor bo še nadalje prevladoval koncept globalizacije, po katerem naj bi prišlo v svetu do politične, gospodarske, kulturne in civilizacijske hegemonije enega samega, dokaj ozkosrčnega pogleda na svet.

3.V poglavju III. **Splošne prioritete kulturne politike v obdobju 2004-2007** v podpoglavju 3. **Zagotavljanje dostopnosti kulturnih dobrin in pogojev za ustvarjalnost** se v drugem odstavku "Ukrepi" doda nova, 11. alineja v besedilu, ki se glasi:

»- vsestransko, zlasti finančno spodbujanje gostovanj gledaliških in kakovostnih filmskih predstav, koncertov, razstav in drugih prireditev v manjših mestih in občinah, kjer kulturna infrastruktura omogoča dovolj kakovostne predstavitve.«

Obrazložitev:

3

Potrebno je obuditi politiko subvencioniranja gostovanj, ki jo je zlasti na gledališkem področju v preteklosti Slovenija že poznala, in ki je zagotavljala zelo plodne učinke. K temu seveda sodi tudi spodbujanje lokalnih skupnosti, da s svojimi ukrepi omogočijo in spodbudijo organizacijo gostovanj.

4.V poglavju III. **Splošne prioritete kulturne politike v obdobju 2004-2007**, v podpoglavju 6. **Kultura kot kategorija razvoja: kultura kot generator gospodarskega razvoja, človeških virov, kvalitete življenja in socialne kohezivnosti** se v prvem odstavku besedilo predzadnjega in zadnjega stavka in spremeni tako, da se glasi:

»Naloga kulturne politike **in Vlade RS v celoti je uveljaviti spoznanje, da kultura neposredno vpliva tudi na razvoj gospodarstva (turizem, gostinstvo, nekatere industrijske panoge idr.), in ustvarjati pogoje za povezovanje gospodarstva in kulture** oziroma za večja vlaganja gospodarstva v kulturo, spodbujati sinergijo in tako tudi povečati delež bruto domačega proizvoda, ki je namenjen

kulturi. **V skladu s tem je potrebno tudi davčno politiko v veliko večji meri kot doslej spremeniti v pomemben instrument kulturne politike (davčne olajšave in spodbude za vlaganja v kulturo ipd.).**«

V istem podpoglavju se v drugem odstavku »**Ukrepi**« doda nova deveta alineja v besedilu, ki se glasi:

»Uvedba obveznosti, da investitorji stavb, ki bodo namenjene javnim funkcijam (šole, vrtci, upravne zgradbe ipd.), predvidijo delež investicije za opremo zgradbe z likovnimi deli domačih avtorjev.«

Obrazložitev:

Z dopolniloma oziroma spremembami besedila želimo da Nacionalni program kulture predvidi povsem konkretne ukrepe za izboljševanje materialnega položaja kulturnih dejavnosti in hkrati uveljavi spoznanje o pozitivnem vplivu razvoja na kulturnem področju na razvoj gospodarstva, saj je znano, da ima razcvet kulturnega življenja v določenem okolju vedno pozitivne učinke na razvoj gospodarstva, in to na več ravneh, saj po eni strani vpliva na višjo raven zaposlenih (ustvarjalnost, izobraženost, odprtost) in po drugi strani neposredno vpliva na prihodke gospodarstva (gostinstvo, turizem, gradbeništvo in tiste panoge, ki opravljajo storitve in proizvajajo za kulturo).

5.V poglavju **III. Splošne prioritete kulturne politike v obdobju 2004 - 2007** se v točki 7. za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

«Glede na vlogo stanovskih in sorodnih društev s področja kulture (Društvo slovenskih pisateljev, PEN Center Slovenije, Slovenska matica, Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, Društvo slovenskih skladateljev) in glede na naravo in pomen delovanja teh društev, je potrebno zagotoviti ustrezno materialno podlago za

4

njihovo redno delovanje in izpolnjevanje nalog na področju promocije mednarodnih stikov in uveljavljanja slovenske kulture».

Tako bi omogočili navedenim društvom pomen in status, ki si ga skozi desetletja njihovega delovanja zaslužijo in jim tudi zagotovili nujna materialna sredstva. Za tisti del njihovega delovanja (stalni mednarodni stiki, razpošiljanje gradiv in informacij, pomoč tujcem, s katerimi se srečujejo) in ki ga ni mogoče zajeti v sredstvih, ki jih sicer dobivajo društva za svoje projekte.

6.V poglavju **IV. Opredelitev javnega interesa za kulturo** se besedilo odstavka z naslovom **Knjiga** spremeni tako, da se glasi:

»V javni interes na področju knjige spadajo: zagotavljanje pogojev za optimalno delovanje vseh dejavnikov znotraj verige knjige: zagotavljanje pogojev za **uveljavljanje** ustvarjalnosti posameznika **in za ustrezno vrednotenje oziroma zaščito dostojanstva ustvarjalnosti (avtorske pravice, knjižnično nadomestilo ipd.)**, založniška dejavnost, knjigarniška mreža, mreža knjižnic, bralna kultura, izvirna in prevodna nekomercialna knjižna in revialna produkcija s področja leposlovja in humanistike ter umetnosti in kulture nasploh, mladinska književnost in mladinska periodika, strokovna in kritiška dela s področja kulture, promocija knjig, branja in avtorjev, literarni festivali, mednarodna dejavnost in mednarodna promocija, prevajanje slovenskih avtorjev v tuje jezike, izobraževanje **za branje in za dejavnosti, povezane z uveljavljanjem in promocijo slovenske knjige**, informatizacija, raziskovanje in podporni projekti **ter ukrepi za ustrežnejše vrednotenje knjige in branja, še posebej znotraj sistema vzgoje in izobraževanja.**«

Obrazložitev:

Besedilo želimo dopolniti s predlogi ukrepov in dejavnosti, ki izhajajo iz spoznanja, da je v času, ko smo vsi in še posebej mladi pod silovitim pritiskom novih, zlasti elektronskih občil in ko nedvomno prihaja tudi do pomembnih sprememb na področju dojemanja in sprejemanja vrednot in sveta v celoti, potrebno posebej gojiti in vzgajati oziroma izobraževati za branje in na ta način ohranjati bralno kulturo.

7. V poglavju **V. Cilji in ukrepi na posameznih področjih kulture** se v podpoglavju **I. Uprizoritvene umetnosti** besedilo drugega odstavka **Ukrepi** dopolni z besedilom, ki se glasi:

5

»Pomoč organizatorjem gostovanj (subvencije) gledaliških predstav, koncertov in drugih prireditev v manjših mestih in občinah in organizatorjem lokalnih festivalov (subvencije in strokovna podpora) ter spodbujanje povezav s turistično dejavnostjo.«

Obrazložitev:

V mnogih manjših občinah je opaziti prizadevanja za boljšo ponudbo kulturnih dobrin, vendar možni organizatorji velikokrat ostajajo brez ustrezne podpore in spodbud, ki bi lahko njihovem prizadevanju zagotovile tudi večji ugled in uveljavitev v lastnem okolju; ne glede na to, ali so to društva, podjetni posamezniki ali lokalne skupnosti.

8.V poglavju **V. Cilji in ukrepi na posameznih področjih kulture** se v podpoglavju **I. Uprizoritvene umetnosti** besedilo odstavka **Prioritete in ukrepi** v točki 5 dopolni ukrep z besedilom, ki se glasi:

»Skrb za izvajanje predpisov o avtorskih in sorodnih pravicah in sankcioniranje nespoštovanja teh pravic.«

Obrazložitev:

Delo igralcev in drugih ustvarjalcev na tem področju je velikokrat izkoriščano, ne da bi bile dovolj spoštovane avtorske in sorodne pravice teh izvajalcev, zato je potrebno vsaj opozoriti na potrebo po večjem nadzoru nad izvajanjem teh predpisov.

9.V poglavju **V. Cilji in ukrepi na posameznih področjih kulture** v podpoglavju **VI. Knjiga** se besedilo točke 7. nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

«**7. Cilj: Zagotoviti posebna namenska proračunska sredstva za usklajeno in celovito financiranje knjige, ki je na področju leposlovja in humanistike v javnem interesu.**

Ta cilj poleg subvencioniranja knjig zajema tudi:

- knjižnično nadomestilo
- delovne štipendije Ministrstva za kulturo za avtorje in prevajalce
- izobraževanje, raziskovanje in informatizacijo v založništvu in knjigotrštvu ter
- programe stanovskih društev na področju literature, branja in založništva

Gre za celovit pristop, ki bo izboljšal notranjo učinkovitost in rentabilnost panoge, raznolikost založniške produkcije in večjo dostopnost knjige.

Ukrep:

Po 56. členu Zakona o javnih financah se v okviru računa državnega proračuna s posebnim zakonom oziroma z Zakonom o izvrševanju

državnega proračuna za leto 2005 ustanovi proračunski sklad za knjigo kot evidenčni račun. Čas trajanja je neomejen. Pristojni organ je Ministrstvo za kulturo. Vir financiranja sklada so proračunska sredstva vsaj v višini zbranega DDV od knjige v preteklem letu.

6

Kazalec

Povečanje oziroma ohranjanje sredstev za knjigo v višini letno zbranega DDV od knjige.

Obrazložitev:

Predlog resolucije v 7. posebnem cilju že predvideva ustanovitev proračunskega sklada za knjižnično nadomestilo in podporne projekte na področju knjige. V predlaganem amandmaju gre samo za nadgraditev tega cilja. Z ustanovitvijo proračunskega sklada za knjigo bo pokrito področje knjige, ki je v javnem interesu, v celoti. Nov splošni cilj torej zahteva črtanje posebnega 7. cilja, pri čemer je njegova vsebina zajeta v predlaganem amandmaju.

Sredstva za založništvo so se po podatkih Ministrstva za kulturo v obdobju 1990-2001 zmanjšala od 5,36 % na 2,78 % proračunskih sredstev za kulturo. Poleg tega je bil zaradi procesa harmonizacije z Evropsko zvezo uveden davek na dodano vrednost, ne da bi se hkrati

ustrezno povečala proračunska sredstva, ki bi nevtralizirala učinek nove davčne obremenitve.

V tem obdobju so pridobila področja, ki jih pokrivajo javni zavodi. Za te zavode so se prednostno zagotavljala sredstva za plače. Področje založništva ni organizirano na tak način, zato je knjiga v podrejenem položaju. Stanje je mogoče preseči samo s posebnim pristopom, ki bo zagotovil ločeno vodenje sredstev za knjige, ki so v javnem interesu.

Namen ustanovitve proračunskega sklada ni prenašanje odločanja o subvencioniranju knjig na nov subjekt, ampak samo povečanje in namenska zaščita sredstev za knjige. Predlagana rešitev ne zahteva nobene dodatne administracije.

Komisija je obravnavala še predloge amandmajev sindikata GLOSA, ki jih je predstavil državni svetnik Doro Hvalica in vse amandmaje pod točko 2,3,4 in 5 podprla, razen amandmaja pod točko 1.

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembi zakona o graditvi objektov – druga obravnava EPA 1086-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 19. seji, dne 28. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembi zakona o graditvi objektov (ZGO-1A), ki ga je v zakonodajni postopek predložil poslanec Franci Rokavec in zavzela naslednje s t a l i š č e:

Komisija predlaga predlagatelju in Vladi Republike Slovenije, da se dogovorita o nadgradnji predloga zakona z dodatnimi rešitvami oziroma o nadomestitvi predloga zakona z novim besedilom, ki bo celoviteje rešil probleme v zvezi z izvajanjem določb četrtega in petega odstavka 218. člena zakona o graditvi objektov ter sledil odločbi Ustavnega sodišča RS.

Komisija ocenjuje, da samo podaljšanje roka za uskladitev odlokov o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč z določbami 218. člena zakona o graditvi objektov ne bo rešilo zapletov pri določanju obveznosti plačevanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, saj predstavlja največji problem vzpostavitev evidenc. Komisija ugotavlja, da je spremljen način odmere nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča pogojen z vzpostavitvijo evidenc katastra nezazidanih stavbnih zemljišč, ki bi jih občine morale vzpostaviti do 31. 3. 2004. Ker občine tega ne bodo mogle vzpostaviti v predpisanem roku, se zakon ne bo mogel izvajati. Komisija zato predlaga, da se peti odstavek 218. člena zakona o graditvi objektov spremeni tako, da se določi rok, do kdaj morajo lokalne skupnosti v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za okolje in prostor, vzpostaviti evidence katastra nezazidanih stavbnih zemljišč. Komisija poudarja, da zakon o državni upravi vsebuje določbe, na podlagi katerih lahko pristojno ministrstvo v primeru, da lokalna skupnost ne bi vzpostavila evidence oziroma opravila z zakonom določene naloge, subsidiarno opravi to nalogo na račun občine. Komisija tudi ocenjuje, da je veljavni peti odstavek 218. člena zakona o graditvi objektov sporen, ker predvideva odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča po uradni dolžnosti, pri tem pa Davčna uprava Republike Slovenije nima zakonske podlage za odmero po uradni dolžnosti. Poleg tega tudi ni nobene potrebe, da se občine sili k odmerjanju nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, saj gre za izvorni prihodek lokalne skupnosti.

Da bodo v lokalnih skupnostih pripravili konkretne strategije za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, je treba imeti podatke o odmernih površinah in strukturi teh površin ter podatke o dogovorjenih kalkulativnih povprečnih obremenitvah. Če teh podatkov ni, potem ni mogoče spreminjati in usklajevati odloke o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč. Zato bi bilo smiselno podaljšati rok za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč in posledično podaljšati rok za uskladitev odlokov o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč do najpozneje do 1. 1. 2005.

Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije oziroma Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, da pospeši aktivnosti v zvezi z vzpostavitvijo evidenc katastra nezazidanih stavbnih zemljišč ter nadaljuje s sofinanciranjem digitalizacije občinskih prostorskih planov in izdelavo digitalnih katastrskih načrtov ter omogoči izmenjavo podatkov med Geodetsko upravo Republike Slovenije in lokalnimi skupnostmi.

Komisija tudi pričakuje, da se bo na podlagi usklajenih prostorskih podatkov in vzpostavljenih evidenc katastra nezazidanih stavbnih zemljišč čimprej pristopilo k izdelavi nove metodologije za pripravo kalkulativne ocene prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Komisija podpira tako metodologijo za pripravo ocene nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki bo zagotavljala enakomerno obremenitev zavezancev glede na njihovo fiskalno moč in vrednost nepremičnin. Z metodologijo je treba na novo opredeliti sistem povprečnih obremenitev, ki bodo osnova za kalkulativne ocene prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Občine je treba razdeliti na več kategorij glede na vrednost stavbnih zemljišč in razvitost ter višino prihodkov iz naslova dohodnine. Prav tako je treba diferencirati vrste stavbnih zemljišč in v sferi poslovnih površin ločiti gospodarske objekte glede na dejavnost, saj se bo le na ta način prišlo do korektno izračunanih povprečnih obremenitev.

Komisija opozarja, da je v letošnjem letu zaradi uporabe metodologije za pripravo ocene nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča iz

preteklih let v nekaterih lokalnih skupnostih velik izpad prihodkov, ker so pri oceni prihodkov iz naslova nadomestila uporabe stavbnega zemljišča upoštevale tudi objekte gospodarske javne infrastrukture, za katere se v skladu z 218. členom ZGO-1 nič več ne plačuje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Komisija poziva Ministrstvo za finance, da pripravi predlog kalkulativne ocene prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča prej in ne šele septembra 2004. Če bodo občine pravočasno (meseca marca) seznanjene z obsegom lastnih prihodkov, bodo v

večji meri motivirane za pripravo odlokov v predpisanem roku in tudi izkoristile vse svoje finančne vire. Komisija podpira rešitve, da so občine, ki imajo na podlagi ustave in zakonov predpisane vse možne dajatve, stimulirane in da jim dejansko realizirana sredstva nad ocenjenim obsegom ostanejo ter se jim zato ne zmanjša finančna izravnava. Hkrati podpira destimuliranje občin, ki nimajo predpisanih vseh možnih dajatev, saj je tak pristop potreben z vidika enakopravnega položaja lokalnih skupnosti, ki realizirajo prihodke nad ocenjenim obsegom, in ljudi, ki plačujejo predpisane davke.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o orožju - druga obravnava EPA 1085-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o orožju (ZOro-1A) - druga obravnava, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije predlaga sprejem sprememb in dopolnitev zakona o orožju, ker so ostala vprašanja prenosa orožja čez državno mejo neuskaljena z določbami veljavnega zakona o orožju in pravnim redom Evropske unije.

V razpravi so člani komisije predlagatelju zakona postavili vprašanje v zvezi s spremembami 16. člena veljavnega zakona o orožju, ki so

opredeljene v 5. členu predloga zakona predvsem v povezavi s problematiko opredelitve primernosti za posedovanje orožja ter ogroženosti prebivalstva na širšem območju, kjer živijo Romi.

Po pojasnilu predstavnika predlagatelja so člani komisije z večino glasov **potrdili** predlagane spremembe in dopolnitve predloga zakona o orožju.

Komisija je za poročevalca določila podpredsednika komisije Marjana Maučeca.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament - skrajšani postopek EPA 1095

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki ga je po skrajšanem postopku predlagala v zakonodajni postopek Vlada Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije predlaga imenovanje poslancev državnega zbora v Evropski parlament za obdobje od dneva pristopa do začetka mandatne dobe 2004-2009, to je predvidoma od 1. maja do 13. junija 2004.

V razpravi so člani komisije zastavili predstavniku predlagatelja vprašanje glede financiranja volilne kampanje za Evropski parlament iz tujine, ki je predlagano v 1. členu in spreminja veljavni 8. člen zakona.

Po pojasnilu predlagatelja zakona o ureditvah tega vprašanja v različnih članih Evropske unije in dejstvu, da se financiranje volitev v Evropski parlament izvaja po politični pripadnosti evropskih poslancev, so člani komisije **soglasno podprli** predlagane spremembe in dopolnitve zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament.

Komisija je za poročevalca določila podpredsednika komisije Marjana Maučeca.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v državni zbor - druga obravnava EPA 1065-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v državni zbor - druga obravnava, ki sta ga v zakonodajni postopek vložila poslanca Franc Pukšič in dr. Jožef Bernik.

Vlada Republike Slovenije je že v pisnem mnenju vsebinsko podprla 2., 3. in 4. člen predloga zakona, vendar meni, da bo s svojim predlogom celovito preučila in predložila novelo zakona o volitvah v

državni zbor, zaradi česar načelno nasprotuje posamičnemu oziroma parcialnemu reševanju posamezne problematike zakona o volitvah v državni zbor.

Člani komisije so se v splošni razpravi različno opredeljevali do predlaganega 1. člena, ki naj bi dopolnil 7. člen veljavnega zakona tako, da se pravica biti voljen za poslanca uresničuje v volilni enoti, v kateri ima stalno prebivališče.

Člani komisije so po opravljeni obravnavi sklenili, da **ne podpirajo** predloga zakona.

Za poročevalca je komisija določila podpredsednika Marjana Maučeca.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o dopolnitvi zakona o volitvah v državni zbor - skrajšani postopek EPA 1068-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o dopolnitvi zakona o volitvah v državni zbor - skrajšani postopek, ki sta ga v zakonodajni postopek predložila poslanca Zmago Jelinčič Plemeniti in Sašo Peče. Predlog zakona preprečuje kandidiranje županom oziroma podžupanom občin.

svoboščine, zato ima vsak državljan, ki je dopolnil 18 let pravico voliti in biti voljen.

Člani komisije so z večino glasov sklenili, da predloga tega zakona **ne podpirajo**.

Večina članov komisije je v splošni razpravi nasprotovala omejevanju volilne pravice, ki jo določa 43. člen Ustave Republike Slovenije kot splošno in enako in spada med človekove pravice in temeljne

Komisija je za poročevalca določila podpredsednika Marjana Maučeca.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembi zakona o volitvah v državni zbor - prva obravnava EPA 1064-III

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 13. seji, dne 26. 1. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembi zakona o volitvah v državni zbor - prva obravnava, ki sta ga v zakonodajni postopek predložila poslanca Bogomir Vnučec in Marko Diaci.

Člani komisije so po opravljeni obravnavi soglasno sklenili, da predloga zakona **ne podpirajo**.

Predloga poslancev, da se za volilni dan določita petek in sobota, Vlada Republike Slovenije v svojem mnenju ne podpira.

Komisija je za poročevalca določila podpredsednika Marjana Maučeca.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembi zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno - druga obravnava EPA 1063-III

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 13. seji, dne 3. 2. 2004, obravnavala predlog zakona o spremembi zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno, ki ga je v zakonodajni postopek predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Ivanom Božičem.

predloga zakona ne podpira. Komisija se zaveda nujnosti celovitega pristopa reševanja problematike, zato predlaga, da naj Vlada Republike Slovenije čimprej pripravi ustrezen predlog spremembe zakona.

Komisija se je seznanila z mnenjem Vlade Republike Slovenije, ki

Za poročevalko je komisija določila predsednico komisije Marto Turk.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju - skrajšani postopek EPA 1044-III

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 13. seji, dne 26. 11. 2003, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1E), ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija predlaga, da se v 11. členu - v prvem in drugem odstavku novega 101. c člena beseda »lokalni organ« nadomesti z besedno zvezo »organ samoupravne lokalne skupnosti« zaradi uskladitve z zakonom o lokalni samoupravi.

Komisija predlaga, da se ponovno preuči 19. člen, ki določa, da sklad, ki v imenu države gospodari s kmetijskimi zemljišči in gozdovi v lasti države na zavarovanih območjih, ki jih je ustanovila država, njihovim upravljavcem nakazuje del presežka prihodkov nad odhodki

sklada in ugotovi, ali je predlagana rešitev usklajena s sistemskimi rešitvami na področju javnih financ. Komisiji se namreč postavlja vprašanje, ali se v predlaganem načinu nakazovanja sredstev del presežka prihodkov nad odhodki sklada, ki ga le-ta nakazuje upravljavcem, evidentira na strani prihodkov državnega proračuna ali ne.

Za poročevalca je komisija določila predsednika Darka Frasa.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o fitofarmaceutskih sredstvih - nujni postopek EPA 1159-III

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 15. seji, dne 11.3.2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o fitofarmaceutskih sredstvih, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Predstavnica predlagatelja zakona je poudarila, da je novela potrebna zaradi dokončne uskladitve z EU zakonodajo na podlagi prejetih pripomb Evropske komisije. Spremeniti je treba definicije prometa predvsem zaradi definicije izvoza in uvoza fitofarmaceutskih sredstev na območje držav članic EU in ne več samo na območje Republike Slovenije. Potrebno je uskladiti tudi zakon o fitofarmaceutskih sredstvih z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o kemikalijah, ki na področju proizvodnje, razvrščanja pakiranja in označevanja ureja tudi fitofarmaceutska sredstva.

Predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice pa je prisotne informiral, da so v pripravi novele zakona bili vključeni že od vsega začetka, tako da večjih pripomb razen ene, nimajo. Glede izobraževanja uporabnikov fitofarmaceutskih sredstev pa je dejal, da poteka že četrto leto preko Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, izvajalec pa je tudi Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije preko svojih zavodov. Pomembno je, da se bodo morali izobraževati vsi uporabniki fitofarmaceutskih sredstev, zato bodo poleg kmetov vključeni tudi manjši uporabniki (vrtičkarji); drugi ukrep, ki ga predvideva novela zakona pa je obvezno testiranje naprav za delovanje fitofarmaceutskih sredstev.

V razpravi so člani komisije opozorili, da novela zakona zaostre uporabo fitofarmaceutskih sredstev, tečajji izobraževanja pa postajajo čedalje večje breme kmetov, zato je za veliko majhnih uporabnikov zakon preoster. Tudi same proizvajalce bi bilo potrebno usmeriti tako, da bi pakirali manjše količine, ki bi bile primerne za manjše uporabnike - končnega potrošnika, pri čemer bi bilo potrebno v prid ozaveščenosti vključiti tudi ekološka gibanja. Prevladalo je tudi prepričanje, da bi že v zakon bilo potrebno vključiti možnost finančne pomoči države za izobraževanje tako kmetov kot veliko manjših uporabnikov, saj bi morali ugotoviti kako zajeti tisti širši krog populacije, za katere bi tudi država morala pokriti stroške izobraževanja. V razpravi so se izpostavile tudi dileme ali je bilo zaproseno prehodno obdobje ter kako je z vračanjem nevarne embalaže.

V odgovoru na nekatere dileme je predstavnica predlagatelja zakona poudarila, da predlog sprememb zakona ne prinaša nobenih novih omejitev, saj vse poteka že štiri leta; novosti so v delu, ki je do sedaj prikazovalo slabo luč na kmetijstvo, novela zakona pa zavezuje tudi manjše uporabnike (vrtičkarje), ki lahko uporabljajo tudi fitofarmaceutska sredstva, ki so manj nevarna in so tudi pripravljena v majhnih embalažah. Glede embalaže je bilo pojasnjeno, da predpise sprejema Ministrstvo za okolje in prostor, pri čemer morajo imeti proizvajalci o vračanju embalaže pogodbo z prodajalci fitofarmaceutskih sredstev. Problematiko financiranja izobraževalnih tečajev pa že opredeljuje sedanji 36. člen obstoječega zakona, ki dopušča možnost financiranja tudi iz državnega proračuna.

Po razpravi so člani komisije predlog zakona **podprli**, hkrati pa so sprejeli naslednjo **konkretno pripombo**:

K 26. členu

V tretjem odstavku 26. člena se pred besedilom " - prepove promet rastlin oziroma rastlinskih proizvodov, od katerih so bili odvzeti vzorci za ugotavljanje ostankov FFS, do pridobitve analiznih izvidov teh vzorcev" doda beseda "lahko".

Obrazložitev:

Prepoved prometa rastlin in rastlinskih proizvodov ima za lastnike praviloma negativne finančne posledice, zato je tak ukrep upravičen le ob utemeljenem sumu, da gre za kršitev predpisov in ne more biti del postopka ob odvzemu vzorcev, kakor je predlagano. V primeru, ko izvaja inšpektor redni nadzor ali monitoring uporabe FFS in prepoved prometa ni z ničemer indicirana, je ukrep nepotreben oziroma škodljiv. V primeru pa, da gre za utemeljen sum (prijavo, oziroma sum inšpektorja) kršenja zakonodaje, se promet prepove do pridobitve analiznih izvidov odvzetih vzorcev.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave – nujni postopek EPA 1158-III

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na svoji 21. seji, dne 10.3.2004, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija **podpira** predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave in ugotavlja, da so podani utemeljeni razlogi za sprejemanje zakona po nujnem postopku.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z začetkom gradnje srednje ekonomske šole v Kranju

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika** v zvezi z začetkom gradnje srednje ekonomske šole v Kranju ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika in predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Janez Sušnika se glasi:

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport naj odgovori in pojasni, zakaj je po zadnjih informacijah gradnja ekonomske gimnazije v Kranju zopet odložena?

Obrazložitev:

Od podpisa pisma med Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport in Mestno občino Kranj o nameri gradnje ekonomske gimnazije v Kranju je že 10 let. Tako so bili v Mestni občini Kranj trdno prepričani, da se bo letošnje jesen ali najkasneje marca 2004 gradnja pričela in bo dokončana do 1. septembra 2005, saj je občina zagotovila zemljišče že leta 2000.

Sedanja srednja ekonomska šola deluje v nemogočih razmerah tako, da napetosti med starši, učenci in učitelji skušajo reševati prav z obljubo, da se bo v navedenih rokih začelo z gradnjo nove šole. Prizadeti grozijo s protestnimi zborovanji in želijo vedeti, ali se bo gradnja sploh začela, kot je bilo nazadnje dogovorjeno.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje preuči in v skladu s 96. poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z zgradnjo srednje ekonomske šole v Kranju

V predlogu proračuna za leti 2004 in 2005 je izgradnja nove Srednje ekonomske šole v Kranju predvidena v letih 2005 in 2006. Projektna dokumentacija za omenjeno investicijo je že izdelana.

Z namenom pričetka gradnje že v letu 2004 na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport preučujemo možnost izgradnje tega in še nekaterih nujno potrebnih objektov s pomočjo finančnega leasinga.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z uvedbo višješolskega programa za ohranjanje in razvoj mizarskega poklica na Srednji lesarski šoli v Škofji Loki

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika** v zvezi z uvedbo višješolskega programa za ohranjanje in razvoj mizarskega poklica na Srednji lesarski šoli v Škofji Loki ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega

svetnika Janeza Sušnika in predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje prouči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika se glasi:

Zakaj ni uveden višješolski program za ohranjanje in razvoj mizarskega poklica na Srednji lesarski šoli v Škofji Loki?

Obrazložitev:

Na področju lokalnih skupnosti Gorenjske je mnogo aktivnih gozdnih površin, zato se večje število tamkajšnjih učencev odloča za pridobitev

mizarskega poklica in si želijo, da se poklici predelave in obdelave lesa nadgradijo z uvedbo višješolskega programa na Srednji lesarski šoli v Škofji Loki. Za uvedbo novega programa so izdelani že elaborati.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje prouči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z uvedbo višješolskega programa za ohranjanje in razvoj mizarskega poklica na Srednji lesarski šoli v Škofji Loki

Že večkrat smo pojasnjevali stališče o ustanovitvi višje lesarske šole v Škofji Loki, tako v pogovorih s pobudniki za ustanovitev šole kot v odgovorih na novinarska vprašanja. Naj uvodoma povemo, da mora država pri ustanavljanju novih višjih strokovnih šol upoštevati Vladni Sklep o merilih za postavitve javne mreže višjih strokovnih šol (Ur.l. RS, št. 17/96) in Odredbo o pogojih za ustanovitev javne poklicne šole, strokovne šole, tehniške šole in višje strokovne šole (Ur.l. RS, št. 54/96). O ustanovitvi šole ni mogoče odločiti, dokler niso izpolnjeni vsi pogoji iz sklepa in odredbe - predvsem je treba natančno proučiti, kakšen je razvoj stroke, demografska gibanja, potrebe po diplomantih določenega programa in analizirati razvoj regij v vsej državi, zato morajo pri tem sodelovati strokovnjaki z določenega področja, odgovorna ministrstva, pristojne zbornice in tudi obe univerzi. Prav zato je v prvem odstavku 3. člena odredbe določeno, da elaborat o ustanovitvi javne šole oziroma o oblikovanju organizacijskih enot, ki bi izvajale nov izobraževalni program, predloži ministru, pristojnemu za šolstvo, pristojna zbornica ali minister, pristojen za dejavnost, za katero naj bi se ustanovila javna šola, v 6. členu pa, da mora biti predložen najmanj eno leto pred predvidenim razpisom za vpis v to šolo.

Nove višje strokovne šole se ustanavljajo na predlog pristojnih zbornic oz. ministrstev (mnenja območnih zbornic in lokalnih skupnosti še zdaleč niso dovolj). To je pomembno še zato, ker je pobud oz. elaboratov za ustanovitev šol, ki bi izobraževale po istem programu, iz dneva v dan več (za lesarstvo sta najstarejši še iz Nove Gorice in Postojne). Težave nastajajo že na začetku, saj elaborat za ustanovitev nove šole velikokrat vložijo kar srednje šole oz. šolski centri, tako je bilo tudi z elaboratom za ustanovitev višje strokovne šole za lesarstvo v Šofji Loki. Ministrstvo je zato moralo poprositi pristojno zbornico

za mnenje o tem. Iz odgovora Združenja lesarstva pri GZS je bilo razvidno, da SLŠ Škofja Loka na GZS "sploh ni dala pisne dokumentirane pobude za ustanovitev šole", zato vloge ni obravnavalo, da pa je zavrnilo ustanovitev višje lesarske šole v Novi Gorici in Postojni in še vedno vztraja pri eni višji strokovni šoli za lesarstvo v državi. Ta je v Mariboru in izobražuje tako mlade kot odrasle.

Ministrstvo je proučilo tudi Strategijo razvoja slovenskega lesarstva (december 2000) kot raziskovalno poročilo Proučevanje kadrovskih potencialov slovenske primarne in finalne predelave lesa (februar 2001), iz katerih ni razvidno, da bi podjetja v prihodnje načrtovala kadre z višješolsko izobrazbo - omenjeni sta le srednješolska ter visokošolska.

V začetku leta 2003 nas je GZS obvestila (obvestilo so dobile tudi šole v Škofji Loki, Novi Gorici in Postojni), da je študija iz leta 1997 pokazala, da država potrebuje samo eno višjo lesarsko šolo, da pa se je zaradi sprememb v tej panogi Združenje lesarstva odločilo, da jo "novelira" in da prej vlog za ustanovitev šol ne bo obravnavalo. Ministrstvo bo lahko šele po predlogu GZS odločalo o nadaljnji širitvi mreže na tem področju, kar smo Škofjeločanom večkrat pojasnili, tudi na sestanku z državno sekretarko maja 2003, navsezadnje pa je o tem govoril minister ob junijskem obisku v Škofji Loki.

Poleg naštetega je pri odločanju o ustanovitvi šol treba upoštevati podatke o povpraševanju in vpisu na višjo lesarsko šolo v Mariboru. Ti kažejo, da ponudba prostih vpisnih mest popolnoma zadostuje oziroma da jih vsako študijsko leto za odrasle še nekaj ostane.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana v zvezi z razrešitvijo problematike presežnih delavcev v carinskih posredništvih

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, v skladu s 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanje **državnega svetnika dr. Zoltana Jana** v zvezi z razrešitvijo problematike presežnih delavcev v carinskih posredništvih ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstvu za gospodarstvo, Ministrstvu za finance, Ministrstvu za promet, Službi Vlade Republike Slovenije za strukturno politiko in regionalni razvoj, da vprašanje proučijo in nanj odgovorijo.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Kakšne ukrepe in aktivnosti je sprejela Vlada Republike Slovenije in posamezna zgoraj naštetih ministrstva v zvezi z razreševanjem problematike presežnih delavcev v carinskih posredništvih?

Obrazložitev:

V sredo, 5. novembra 2003 sem v Državnem svetu Republike Slovenije organiziral srečanje, na katerem je bil predstavljen predlog zakona o zagotavljanju pravic delavcem, ki jim grozi, da bodo zaradi vstopa Slovenije v Evropsko unijo izgubili delo. S sprejemom takšnega zakona bi se razrešila socialna problematika približno 2000 osebam, ki bodo izgubile delo v gospodarskih družbah, ki se ukvarjajo z dejavnostjo carinskega posredništva. V zvezi s tem bodo še posebno prizadeta obmejna območja, ki mejijo na Italijo, Avstrijo in Madžarsko.

Sestanka so se udeležili poleg avtorja predlaganega zakona tudi

župani najbolj prizadetih občin, predstavniki GZ, sekcije špediterjev ter predstavniki Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za gospodarstvo in Ministrstva za notranje zadeve ter drugi.

Na sestanku je bilo pojasnjeno, da so bili v zvezi s to problematiko že opravljeni razgovori z dr. Janezom Potočnikom ter dr. Vladom Dimovskim in da so bili 17. aprila 2003 na sestanku v Sežani dogovorjeni nekateri zaključki (glej prilogo), da pa se o konkretnih razrešitvah in aktivnostih v zvezi z navedenim Vlada Republike Slovenije še ni opredelila. Trenutno nobeno ministrstvo ne želi sprejeti novih konkretnih obveznosti pri razreševanju nastale situacije, ki je nastala zaradi novih razmer zaradi politike Republike Slovenije, ker za takšne programe niso zagotovljeni finančni viri. Vlada in Ministrstvo za notranje zadeve sta sprejela vrsto ukrepov, s katerimi so bili zaščiteni državni uslužbenci v enakem položaju, delavci, zaposleni v privatnem sektorju, pa niso bili deležni ustrezne pozornosti, čeprav je njihov položaj primerljiv s prvimi, v marsičem pa je celo bistveno slabši. Večinoma so zaposleni v majhnih privatnih podjetjih, ki jim ne bodo mogla zagotoviti tistih materialnih pravic, ki so predvidene v zakonih in objektivnih predpisih.

V razpravi je bilo poudarjeno, da bo po 1. 5. 2004 ostalo brez dela okrog 2000 oseb. Večinoma so to ženske s srednjo izobrazbo, stare od 40 do 45 let, ki so težko zaposljive. Na podlagi konkretnih podatkov naj bi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve skupaj z delodajalci pričelo s programom izobraževanja in prekvalifikacij delavcev, ki pa bo po sedanjih predpisih le deloma omogočil razrešitev teh problemov. Za večino delavcev še ni opredeljenih možnosti za zagotovitev njihove socialne varnosti.

Ugotovljeno je bilo, da so v Italiji podoben problem razrešili s sprejemom zakona, na podlagi katerega se je točno definiralo, kako rešiti odvečne delavce v gospodarskih subjektih carinskega posredništva. Predvsem so tem delavcem zagotovili prednost pri novih zaposlitvah v državnih službah.

Ker gre ob reševanju socialne varnosti 2000-im osebam tudi za občutljivo problematiko obmejnih območij, ki je dolgoročno povezana z utrjevanjem slovenskega geografskega in nacionalnega prostora, je potrebno to problematiko poglobljeno proučiti. Zato prosimo Vlado Republike Slovenije, da od navedenih ministrstev čim prej pridobi mnenja, kaj so v tem pogledu konkretno že storila in kaj načrtujejo storiti do 1. 5. 2004. Želimo dobiti tudi konkreten odgovor Vlade Republike Slovenije v zvezi s tem vprašanjem.

Državni svet Republike Slovenije bo nadaljeval z aktivnostjo, da se predlagani zakon vsebinsko dopolni in vložiti v zakonodajni postopek ter čimprej sprejme v državnem zboru.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstvu za gospodarstvo, Ministrstvu za finance, Ministrstvu za promet, Službi Vlade RS za strukturno politiko in regionalni razvoj, da vprašanje proučijo in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanj odgovorijo v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede spoštovanja načela javnosti in javnosti poslovanja sodišč

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede spoštovanja načela javnosti in javnosti poslovanja sodišč ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanje prouči in nanju odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasita:

1. Ali sodišča spoštujejo načelo javnosti in javnosti poslovanja?
2. Ali o tem odločajo sodišča ali varnostne službe?

Obrazložitev:

Delovanje sodišč je javno. Javnost sodnih obravnav izrecno določa člen 24. Ustave Republike Slovenije. Javnost delovanja je tudi določena v vseh procesnih zakonih.

Sodišča imajo varnostne službe. Varnostniki pri vstopu v sodno

zgradbo skrbijo, da nepooblaščen osebe ne pridejo v zgradbo in da ne bi vnašale nevarnih stvari. To je sicer pravilno, vendar delovanje varnostnikov večkrat presega njihov varovalni namen. Redno se zaslišuje osebe, zakaj prihajajo, po kaj prihajajo in s kakšnim razlogom. Zahtevajo razna vabila in druga dokazila. To že posega v zasebnost strank. Upoštevati se mora, da so na sodiščih razne pisarne in registri kot zemljiška knjiga, sodni register, stečajna pisarna, arhivi in drugo, ki morajo biti dostopni vsem zainteresiranim osebam. Kdaj pa ima zainteresirana oseba pravico do dostopa v navedene službe in do pregleda listin pa odloča lahko samo sodnik ali predsednik sodišča.

Varnostne službe na ta način ovirajo ali včasih celo preprečujejo dostop do zaželenih podatkov. Zato se zastavlja vprašanje, ali o javnosti sodnega delovanja in dostopa do dokumentov in listin, ki se nahajajo na sodiščih odločajo sodišča ali varnostne službe. Mora se preprečiti, da bi varnostne službe prekoračile svoja pooblastila in posegale na področje osebnih podatkov ljudi.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanju odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice v zvezi s sprejetjem meril in postopkov, ki so potrebni za uporabo drugega odstavka 45. člena Zakona o uveljavljanju javnega interesa za kulturo

Državni svet Republike Slovenije je na 13. seji, dne 12. 11. 2003, v skladu s 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Dora Hvalice** v zvezi s sprejetjem meril in postopkov, ki so potrebni za uporabo drugega odstavka 45. člena Zakona o uveljavljanju javnega interesa za kulturo ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje prouči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice se glasi:

Kdaj in na kakšen način bo Ministrstvo za kulturo sprejelo merila in postopke, ki so potrebni za uporabo drugega odstavka 45. člena

Zakona o uveljavljanju javnega interesa za kulturo, ki je bil sprejet že 25. oktobra 2002?

Obrazložitev :

Določilo 45. člena namreč predvideva smiselno uporabo zakona o javnih uslužbencih oziroma pravico delodajalca, da zaposlene prerazporeja brez njihovega soglasja. Za državno upravo ureja merila in postopke izvedbeni akt. V kulturi pa nekateri delodajalci, ker izvedbenega akta ni, določilo zlorabljajo in ga uporabljajo po lastni presoji neposredno.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje prouči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA INFORMACIJSKO DRUŽBO

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi s pošiljanjem računov za plačevanje RTV naročnine

z dopisom z dne 29. 10. 2003 nam je Ministrstvo za informacijsko družbo odstopilo v reševanje poslansko vprašanje državnega svetnika g. Milana Bukovca (št. 010/190-4/116 z dne 20.10.2003). Vprašanje državnega svetnika g. Bukovca se nanaša na zavezanca za plačilo RTV prispevka.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenije (Ur.l. RS, št. 88/99, v nadaljevanju ZRTVS-B), ki je začel veljati dne 30.10.1999 ter Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Ur.l. RS, št. 108/99; v nadaljevanju ZDavP-D), sta na področju RTV prispevka na novo uredila pridobivanje sredstev za ustvarjanje, pripravlanje, oddajanje in razširjanje programov RTV Slovenija.

Zakon o Radioteleviziji Slovenije (Ur.l. RS, št. 18/94 in nasl., v nadaljevanju ZRTVS) v četrtem in šestem odstavku 15. člena določa, da RTV prispevek plačuje vsak, ki ima radijski in televizijski sprejemnik (RTV sprejemnik), poleg tega pa uvaja presumpcijo, da ima RTV sprejemnik vsak, ki je registriran kot odjemalec oziroma plačnik električne energije v javnem električnem omrežju. Odjemalec električne energije ima možnost, da doda zakonsko predpisano izjavo,

da nima svojega ter da v svojih prostorih tudi ne uporablja tujega RTV sprejemnika.

V skladu z ZRTVS-B je bil posledično spremenjen tudi Zakon o davčnem postopku (Ur.l. RS, št. 18/96 in nasl.; v nadaljevanju ZDavP), in sicer v tretjem odstavku 1. člena, kjer je zapisano, da po tem zakonu postopa tudi RTV Slovenija, kadar odloča o zadevah obračunavanja, plačevanja in prisilne izterjave prispevka za programe RTV Slovenija. Na novo je bilo v ZDavP dodano tudi posebno poglavje, in sicer XXI.a poglavje "Plačevanje prispevkov za programe RTV Slovenija" v katerem je določeno, da plačuje zavezanec RTV prispevek do 15. v mesecu za tekoči mesec, v višini, določeni z ZRTVS oziroma s sklepom Vlade RS na podlagi omenjenega zakona. RTV Slovenija mesečno obvešča zavezanca v višini prispevka. O olajšavah in oprostitvah plačevanja prispevka, določenih v ZRTVS, odloči RTV Slovenija z odločbo.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 1/2004.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

na vprašanje državne svetnice Marije Perkovič v zvezi z razmerami v Domu starejših občanov v Medvodah

Zaradi sporazumne prekinitve Pogodbe o koncesiji za opravljanje storitev institucionalnega varstva v domu starejših Medvode z dotedanjim koncesionarjem Domom Medvode d.o.o., je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve objavilo javni natečaj za podelitev koncesije za opravljanje storitev institucionalnega varstva v domu starejših Medvode. Na tej osnovi je ministrstvo izbralo novega

koncesionarja, Deos d.d. in mu podelilo koncesijo za enako število koncesijskih mest, kot jih je imel prejšnji koncesionar, to je za 186.

Predmet koncesije v okviru javnega natečaja je bilo nadaljevanje opravljanja standardne in nadstandardne storitve institucionalnega varstva starejših v domu starejših v Medvodah. Tudi v Pogodbi o

koncesiji, ki jo je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve podpisalo z novim koncesionarjem, je določeno, da se bodo izvajale tako standardne, kot tudi nadstandardne storitve.

Novi koncesionar je začel izvajati storitev institucionalnega varstva 9. oktobra 2003 in ni preselil nobenega stanovalca doma na drugo lokacijo v Sloveniji. Prav tako do sedaj nismo prejeli nobene pritožbe, ki bi kakorkoli kazala na to, da je novi koncesionar znižal kvaliteto ali standard oskrbe.

Različne informacije, ki so se širile v času pred začetkom dela novega koncesionarja, pa gotovo niso imele namena prispevati k normalnemu prehodu opravljanja dejavnosti od prejšnjega na novega koncesionarja, in k nemotenemu poteku izvajanja dejavnosti.

Vprašanje državne svetnice Marije Perkovič je bilo objavljeno v Poročevalcu državnega sveta št. 1/2004.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, **da se pri končnem izračunu finančne izravnave za leto 2004 upoštevajo tudi prihodki občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji, dne 10. 12. 2003, ob obravnavi pobude **Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj**, da se pri končnem izračunu finančne izravnave za leto 2004 upoštevajo tudi prihodki občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture, na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in predlaga Vladi Republike Slovenije, da jo prouči in nanjo odgovori.

Vlada Republike Slovenije naj pri končnem izračunu finančne izravnave za leto 2004 in kalkulativni oceni prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča upošteva omejitve, ki je bila občinam naložena z 218. členom Zakona o graditvi objektov (ZGO-1), na podlagi katerega občine ne morejo več odmerjati nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture.

Obrazložitev:

Državni svet Republike Slovenije ugotavlja, da je Vlada Republike Slovenije dne 27. 11. 2003 sprejela izračun primerne porabe in zneskov finančne izravnave za leti 2004 in 2005. Ob tem opozarja,

da občine predhodno niso imele možnosti posredovati pripomb na oceno lastnih prihodkov za leto 2004.

Državni svet tudi ugotavlja, da je ocena kalkulativnih prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2004 narejena na podlagi metodologije iz preteklih let, vendar ima sprejeti izračun primerne porabe in zneskov finančne izravnave za leto 2004 za nekatere občine negativne posledice, ker so pri oceni prihodkov iz naslova nadomestila uporabe stavbnega zemljišča upoštevale tudi objekte gospodarske javne infrastrukture, za katere se v skladu z 218. členom Zakona o graditvi objektov nič več ne plačuje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Državni svet ocenjuje, da gre za občine z nizkim proračunom, kjer so sredstva iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture (področje telekomunikacij, energetike) najpomembnejši finančni vir in velikega pomena za nadaljnji razvoj. Zato državni svet predlaga, da Vlada Republike Slovenije pri končnem izračunu finančne izravnave za leto 2004 in kalkulativni oceni prihodkov občin iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča upošteva omejitve, ki je bila občinam naložena z 218. členom ZGO-1, na podlagi katerega občine ne morejo več odmerjati nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za objekte gospodarske javne infrastrukture.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo prouči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) nanjo odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Ivana Bukovca **v zvezi z knjižnično dejavnostjo v manjših občinah**

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21.1.2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **pobudo državnega svetnika Ivana Bukovca** v zvezi z knjižnično dejavnostjo v manjših občinah ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Ministrstvu za kulturo in Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Pobuda državnega svetnika Ivana Bukovca **se glasi:**

Pozivam Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, da podata usmeritve za združitev ljudske šolske knjižnice v eno knjižnico. S tem bi lahko bistveno znižali stroške najema, ogrevanja ter vzdrževanja prostora, stroške računalniške opreme in z dobro organizacijo tudi stroške strokovnega kadra, kar je za manjše občine in krajevne skupnosti zelo pomembno.

Obrazložitev:

V manjših občinah imamo dve knjižnici: ljudsko in šolsko, katerih uporabniki so v 98% isti, t.j. šoloobvezni otroci. Dve knjižnici v manjših občinah pomenita zelo velik strošek v proračunu; predvajajo se stroški uporabe prostora in nabave opreme, knjižno gradivo in računalniška oprema pa ostajajo skromni.

S tako privarčevanimi sredstvi bi lahko bistveno izboljšali našim občanom dostop do knjižničnega gradiva in elektronskih publikacij, hkrati pa ponudili večjo izbiro knjig na enem mestu!

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo in Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da pobudo preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) nanjo odgovorita v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi s knjižnično dejavnostjo v manjših občinah

Gospod državni svetnik Ivan Bukovec je na Ministrstvo za kulturo naslovil vprašanje v zvezi s knjižnično dejavnostjo v manjših občinah. Za vprašanje se zahvaljujemo in pojasnjujemo naslednje:

Zakon o knjižničarstvu je v 19. in 20. členu določa, v katerih primerih je mogoče in nujno ustanoviti splošno knjižnico. Pravilnik o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe pa v 3. členu, kdaj je mogoče ustanoviti krajevno knjižnico. Pravilnik določa tudi pogoje za najmanjšo krajevno knjižnico.

Ministrstvo za kulturo je v predlogu Resolucije o nacionalnem programu za kulturo tudi predvidelo medresorsko sodelovanje na področju kulture, kamor sodijo tudi splošne knjižnice. Prvi pogovori na temo prostorskega združevanja šolskih in splošnih knjižnic, s ciljem omogočiti neposreden dostop do knjižnice v čimveč lokalnih okoljih, so že potekali. O tem, kakšne pogoje naj bi izpolnjevala taka knjižnica, ki bi bila po našem mnenju praviloma možna le v krajih z manj kot 1500 prebivalci, se dogovarjamo z Državno matično službo Narodne in univerzitetne knjižnice.

Zato predvidevamo, da bo v tem letu že mogoče določiti minimalne

pogoje za delovanje takih knjižnic, v kolikor se bomo z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport dogovorili o odprtih vprašanjih v zvezi s prostorskimi zahtevami, organiziranostjo takih knjižnic in njihovim morebitnim vplivom na šolsko avtonomijo. Za sedaj bomo vztrajali pri tem, da sta taki knjižnici lahko sicer združeni, da pa morata izvrševati tako naloge šolske kot splošne knjižnice, kar tudi zahteva Pravilnik o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe v zadnjem odstavku 3. člena. Te naloge so za šolsko knjižnico drugačne kot za splošno, četudi je del njihovih uporabnikov, kot državni svetnik v svojem vprašanju tudi sam ugotavlja, isti. To so zlasti osnovnošolci, ki pa vsako od obeh vrst knjižnic uporabljajo za drugačen namen. Zagotovo pa je delež odraslih prebivalcev kot potencialnih uporabnikov splošne knjižnice večji, kot bi lahko sklepali iz postavljenega vprašanja, zato mora taka knjižnica omogočati primerno dostopnost tudi odraslim.

Za realizacijo vašega predloga je torej po našem mnenju potrebnih še precej dogovorov, da bi na koncu oblikovali tako knjižnico, ki bo v skladu z zakonodajo ter potrebami ljudi oziroma lokalnih skupnosti.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi z obnovitvijo, razširitvijo in asfaltiranjem občinskih in lokalnih cest

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004 v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca** v zvezi z obnovitvijo, razširitvijo in asfaltiranjem občinskih in lokalnih cest ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca se glasi:

Kako in na kakšen način bo Vlada Republike Slovenije prispevala in pomagala občinam pri ohranjanju že zgrajenega cestnega omrežja? Zanima me tudi, kako in na kakšen način bomo v občinah obnavljali

in asfaltirali ceste, ki še niso dokončane ter kako bomo gradili povezovalne in tranzitne ceste, ki so v tem času še kako potrebne?

Obrazložitev :

V preteklih 20-tih letih so se v občinah obnovile, razširile in asfaltirale državne, občinske in lokalne ceste. Polovico cest se je naredilo s samoprispevki občanov, drugo polovico sredstev pa so zagotovili posamezniki in občine.

Ceste so sedaj v zelo slabem stanju in večinoma asfaltirane brez zapornih slojev, zato so nujno potrebne obnove in preplastitev.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s sprejetjem in uskladitvijo slovenske zakonodaje z zakonodajo EU

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s sprejetjem in uskladitvijo slovenske zakonodaje z zakonodajo EU ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

- Koliko zakonskih in podzakonskih predpisov mora pripraviti navedeno ministrstvo v letu 2004?
- Ali je točen podatek, da je potrebno sprejeti devet zakonov oziroma njihovih novel (o krmi, o vinu, o zdravstvenem varstvu rastlin, o zdrugetah, o gozdovih, sladkovodnem ribištvi) in 152 podzakonskih predpisov.
- Ali je ministrstvo v zamudi s pripravo navedenih predpisov?
- Ali je ministrstvo sposobno v enem letu pripraviti vsa zakonodajna besedila in podzakonske predpise?

- Kakšne bodo posledice, če navedeni predpisi ne bodo sprejeti?
- Ali bo priprava vseh navedenih predpisov zahtevala izredna in dodatna finančna sredstva?

Obrazložitev:

V letu 2004 Republika Slovenije postane članica Evropske unije. To pomeni uskladitev slovenske zakonodaje z zakonodajo Unije. Zastavlja se vprašanje ali je ministrstvo delovalo vestno in pripravilo zahtevane predpise ali pa je v zamudi, kar lahko utegne povzročiti negativne posledice.

Ostala ministrstva, kot Ministrstvo za gospodarstvo, informacijsko družbo, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, morajo tudi sprejeti zakonske in podzakonske predpise. Nobeno ministrstvo pa ni dolžno sprejeti tolikšnega števila vseh predpisov kot ravno Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) nanje odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s sprejetjem in uskladitvijo slovenske zakonodaje z zakonodajo EU

V zvezi s prvim vprašanjem državnega svetnika g. Ilca domnevamo, da se nanaša na besedilo dokumenta, ki je bil 30.1.2004 objavljen v hrvaškem Globusu. Analiza, objavljena v omenjenem časopisu, je bila vzeta iz Biltena št. 1 z dne 18.4.2003, torej gre za precej zastarelo besedilo, katerega datum je bil zbrisan. V biltenih, ki jih izdaja Center MZZ za raziskave, se nahajajo analize in ocene aktualnih mednarodnih dogodkov in stališča držav oz. mednarodnih organizacij. Bilten je pravzaprav zbirka člankov o mednarodnih odnosih, ki pa ne odražajo uradnih stališč Ministrstva za zunanje zadeve. To je izrecno navedeno na začetku vsakega Biltena. Namenjen je ožjemu krogu naslovnikov, tako znotraj MZZ kot zunanjih, ki sodelujejo v procesu oblikovanja zunanje politike Republike Slovenije.

Glede omenjenega primera je minister za zunanje zadeve, dr. Dimitrij Rupel, dne 29.1.2004 v skladu s svojimi pristojnostmi imenoval interno komisijo in odredil na Centru za raziskave tematski notranji nadzor nad izvajanjem Zakona o tajnih podatkih in predpisih, izdanih na njegovi podlagi (Ur.l. RS, št. 106-5296/2002 z dne 6.12.2002). Komisija je dne 5.2.2004 izdelala poročilo in ga z dopisom ministra, dne 10.2.2004, poslala predsedniku vlade, g. mag. Antonu Ropu, dne 23.2.2004, pa tudi direktorju Generalne policijske uprave, g. Andreju Anžlju.

Ravnanje s tajnimi podatki je v Ministrstvu za zunanje zadeve urejeno v skladu z Zakonom o tajnih podatkih. Ob sumu kršitve omenjenega zakona ministrstvo sproži ustrezne postopke.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z načrtovano gradnjo novega osrednjega nogometnega stadiona v Ljubljani

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93, 14/99) obravnaval vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z načrtovano gradnjo novega osrednjega nogometnega stadiona v Ljubljani ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št.44/92) sprejel naslednji

SKLEP

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka in predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka se glasi:

Državni svet RS sprašuje Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, kakšno je stališče ministrstva v zvezi z načrtovano gradnjo novega osrednjega nogometnega stadiona v Ljubljani, ki je nedvomno potreben zlasti za pomembnejše meddržavne nogometne tekme.

Stališče ministrstva je tem bolj pomembno in potrebno glede na to, da v okviru MOL poteka razprava o lokaciji novega stadiona, pri čemer je slišati tudi predloge, da bi za te potrebe preuredili kar sedanji Centralni stadion ob Vodovodni cesti v Ljubljani, kar se iz več razlogov zdi nesprejemljivo.

Obrazložitev:

Ministrstvo, pristojno za področje športa, mora nujno in čim prej zavzeti stališče v zvezi z vprašanje lokacije osrednjega nogometnega stadiona, saj bi bila odločitev za preureditev Centralnega stadiona v nov osrednji stadion, ki naj bi bil zmožen sprejeti vsaj 20.000 ali več gledalcev, po vsej verjetno nesprejemljiva. Gre za lokacijo v neposredni bližini središča mesta, kar pomeni, da bi stadion pomenil

veliko obremenitev in nemalokrat tudi nevarnost za običajno življenje v središču mesta (nevarnost navijaških izgrediv). Poleg tega je na tej lokaciji zelo težko zagotoviti ustrezno infrastrukturo, brez katere je tak objekt tako rekoč invaliden (parkirišča, lokali, specializirane trgovine ipd.). Ne nazadnje pa gre v primeru Centralnega stadiona tudi za pomemben objekt kulturne dediščine, katere značaj bi bilo ob modernizaciji in povečanju kapacitete stadiona verjetno nemogoče ohraniti. Zato se zdi nujno, da se v razpravo o tem novem objektu veliko bolj aktivno kot doslej vključijo tudi ustrezni državni organi, še posebej MŠZŠ. Čeprav gre za objekt, namenjen t.i. »drugi najpomembnejši stvari na svetu«, pa si je nemogoče zatiskati oči ob dejstvu, da gre za tudi za zelo prestižno vprašanje, pomembno za zelo velik del prebivalstva Slovenije.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93 in 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z načrtovano gradnjo novega osrednjega nogometnega stadiona v Ljubljani

Stališče MŠZŠ je; da Ljubljana potrebuje nogometni stadion, ki bo omogočal organizacijo in izvedbo nogometnih tekem, tako reprezentančnih kot klubskih. Stadion ne sme biti namenjen samo reprezentančnemu nogometu, ampak predvsem potrebam nogometa v Ljubljani. Delimo mnenje Nogometne zveze Slovenije, da je primerna kapaciteta od 13.000 do 16.000 sedežev.

Glede na povedano je naše mnenje, da mora odločitev, ali bo šlo za izgradnjo stadiona na novi lokaciji ali pa za izgradnjo modernega objekta na mestu sedanjega Centralnega stadiona za Bežigradom, sprejeti MOL.

Obe lokaciji imata prednosti in slabosti. Izgradnja samega stadiona - torej stavbe - je verjetno na obeh lokacijah podobnega cenovnega razreda. Vedeti pa je treba, da mesto Ljubljana tudi po postopku denacionalizacije ne bo lastnik starega stadiona; to bo Olimpijski komite Slovenije. OKS je pripravljen zemljišče starega stadiona vložiti kot stvarni vložek, in sicer brez finančnih posledic za mesto (kakor nam je znano, je pisna izjava o tem na MOL). Na tak način mesto pridobi zemljišče za izgradnjo stadiona tako rekoč zastonj, že kupljeno zemljišče v Stožicah pa lahko služi drugim namenom (MŠZŠ nima projektov, ki bi vključevali uporabo tega zemljišča). Kapital s prodajo manjšega dela tega zemljišča lahko MOL uporabi tudi za financiranje stadiona za Bežigradom.

Po mnenju NZS so v svetu znani primeri uspešnih rekonstrukcij v centru mesta, ki ustrezajo vsem zahtevam in hkrati oživijo mestni utrip. Ljubljana z vidika evropskih standardov ni veliko mesto, zato je peš dostop gledalcev na stadion za Bežigradom relativno enostaven. V neposredni bližini bežigrskega stadiona se nahajajo precej velike parkirne površine; v garažni hiši Bežigrski dvor, v garažni hiši FDV,

parkirne površine ob ekonomski fakulteti; s peš hojo pa so dosegljivi tudi parkirni prostori pred halo Tivoli, mestna avtobusna in železniška postaja. Okvirne študije izgradnje stadiona za Bežigradom kažejo, da je možno zgraditi na tem zemljišču parkirno hišo za 700 avtomobilov. Prav te študije nakazujejo, da bi bilo ob izgradnji oz. rekonstrukciji centralnega stadiona možno ohraniti kulturno dediščino starega stadiona.

Pri gradnji na novi lokaciji se pojavlja vprašanje, kaj storiti s starim stadionom. Res je, da po končanem postopku denacionalizacije ne bo v javni lasti, le stežka pa ga bo vzdrževal OKS. Namembnost zemljišča oz. stadiona, ki predstavlja tudi kulturno dediščino, bo le težko spremeniti. Predvidevamo lahko, da bo ohranjanje namembnosti in vzdrževanje starega bežigrskega stadiona zahtevalo javno finančno sofinanciranje. Vprašanje starega stadiona je še toliko bolj občutljivo, ker je denacionalizacijsko odškodnino po zakonu dolžan plačati SOD, torej javni finančni vir.

Pri mogočih ponudbah privatnega kapitala na novi lokaciji je potrebno predvidevati, da bo le ta v zameno za svojo investicijo hotel razpolagati ne samo z zemljiščem, ki je potreben za izgradnjo stadiona in parkirnih mest, ampak tudi z dodatnim zemljiščem. Celotno zemljišče v Stožicah pa ima visoko tržno vrednost, ki prav tako predstavlja javni kapital. S tega vidika je potrebno ocenjevati smotrnost možnih privatnih naložb, za objektivnost katerih pa na MŠZŠ nimamo nobenih podatkov.

Glede na do sedaj znane podatke, in v primeru, da se bo nogometni stadion v Ljubljani gradil iz javnih financ, mislimo, da je lokacija za Bežigradom optimalnejša in da ob uspešnem denacionalizacijskem postopku omogoča hitrejšo realizacijo.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z gradnjo oziroma preureditvijo nogometnega stadiona ob Vodovodni cesti v Ljubljani

Državni svet Republike Slovenije je na 17. seji, dne 21. 1. 2004, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št. 44/93, 14/99) obravnaval **vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka** v zvezi z gradnjo oziroma preureditvijo nogometnega stadiona ob Vodovodni cesti v Ljubljani ter na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur.l. RS, št. 44/92) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka se glasi:

Sprašujem Ministrstvo za kulturo, kakšno je stališče ministrstva v zvezi s predlogi, da se Centralni stadion ob Vodovodni cesti v Ljubljani preuredi in modernizira, kar bi glede na načrtovano in nujno zmožljivost (glede števila gledalcev) potrebnega osrednjega nogometnega stadiona, namenjenega za meddržavne tekme, po vsej verjetnosti pomenilo dokončno uničenje Plečnikove arhitekturne dediščine, ki je že doslej utrpela številne vprašljive posege. Ministrstvo za kulturo naj svoje stališče v zvezi s tem vprašanjem čim prej predstavi javnosti!

Obrazložitev:

V okviru Mestne občine Ljubljana poteka razprava o lokaciji in izgradnji novega nogometnega stadiona, ki ga Ljubljana in vsa Slovenija nedvomno potrebujeta, saj trenutno v Sloveniji, predvsem pa v Ljubljani, dejansko ni stadiona, ki bi omogočal ustrezní obisk na pomembnejših meddržavnih nogometnih tekmah. Vendar se iz mnogih razlogov zdi, da preureditev Centralnega stadiona ne more biti ustrezna rešitev, pri čemer seveda ne gre le za vprašanje tega objekta kot pomembnega objekta kulturne dediščine. Vendar pa bi se Ministrstvo za kulturo že moralo izreči o tem vprašanju, saj bi bilo tudi to narobe, če bi denimo svet MOL sprejel odločitev, da bo vprašanje osrednjega nogometnega stadiona reševal na tem mestu in bi MK šele po tem sporočilo, da tega ne more dovoliti. Še slabše pa bi najbrž bilo, če bi preprosto molčalo in prepustilo Plečnikovo dediščino usodi.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur.l. RS, št.44/93 in 14/99) nanj odgovori v roku 30 dni.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Toneta Peršaka v zvezi z graditvijo oziroma preureditvijo nogometnega stadiona ob Vodovodni cesti, v Ljubljani

Na naše ministrstvo ste poslali vprašanje v zvezi s predlogi prezidave ali obnove Centralnega stadiona za Bežigradom.

Bežigrajski stadion je evidentiran kot kulturna dediščina in je vpisan v register dediščine kot Stadion za Bežigradom pod številko 393. Prostor, v katerem leži je urbanistična dediščina, Ljubljana-Mestno jedro, vpisana pod številko 328. V registru sta trenutno samo dva stadiona, in sicer mariborski Ljudski vrt in obravnavani Centralni stadion za Bežigradom. Strokovna organizacija, to je Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS), OE Ljubljana, je stadion predlagala za razglasitev za kulturni spomenik. Celostno razglasitev, zajeto v širše območje Bežigrada, pripravljata za Mestno občino Ljubljana omenjeni zavod in pristojne službe mesta v skladu z Zakonom o varstvu kulturne dediščine iz leta 1999. Mesto je s tem natančno seznanjeno na strokovni in politični ravni.

Ministrstvo za kulturo podpira mnenje ZVKDS št. 66-04/JK z dne 8.1.2004 (glej prilogo). Iz navedenega mnenja ZVKDS kot pristojnega organa je razvidno, da je prenova stadiona pod določenimi pogoji možna. Prenova, ki bi poskrbela za ohranitev dotrajanih delov stadiona je celo nujna, saj je stadion eno od ogledal odnosa

prestolnice do avtorskega dela arhitekta Jožeta Plečnika (1925-1935). Zato je najprej potrebno pripraviti ustrezen konservatorsko-restavratorski program in kasneje projekt, ki ga ZVKDS, kolikor smo s tem seznanjeni na ministrstvu, intenzivno pripravlja. Prenova bo znotraj teh izhodišč možna v sedanjih okvirih in ohranjeno orientacijo objekta ter, v skladu z domačo in mednarodno zakonodajo, s postopki reverzibilnosti in ustreznim dokumentiranjem. Urbanisti pa bodo morali povedati, če je možno zagotoviti ustrezno število parkirnih mest in pričakovane varnostne ukrepe v mestni četrti in širši okolici, kjer je še več spomenikov, od Plečnikove cerkve sv. Cirila in Metoda do kareja Fondovih hiš, ki so ovrednotene kot urbanistični spomenik.

Ministrstvo za kulturo nima pristojnosti, da bi se vmešavalo v delo strokovnih služb (ZVKDS) in vplivalo na dogovarjanje z lastniki, razen v primeru nesoglasij ali pritožb ene od strank, ker je drugostopenjski organ. Prav tako Ministrstvo za kulturo ne more svojega stališča narekovati strokovnim službam in lastnikom, ki so prvi dolžni skrbeti za lastnino in kulturni spomenik kot tak, niti svojega mnenja predstavljati v javnosti v času trajanja strokovnih preverb. S svojimi strokovnimi službami pa je v stiku s strokovnjaki, da bi skupaj in čim prej dosegli ustrezno zaščito Plečnikove dediščine.